

۶۶ درصد زنان در طول زندگی قربانی خشونت هستند

آمار ۶۶ درصدی خشونت زنان در ایران از ابتدای زندگی، بالابودن خشونت علیه زنان در کردستان، معرفی اهواز به عنوان خشن ترین شهر در نوع خشونت‌ها، غفلت مسوولان وزارت بهداشت نسبت به خشونت، فقر ایران در موضع مددکاری و ... از مهمترین محورهای کارگاه آموزشی اورژانسهای درمانی در کار با قربانیان همسر آزاری بود.

به گزارش مهر، کارگاه آموزشی اورژانسهای درمانی و کار با قربانیان همسر آزاری همزمان با روز جهانی امحاء خشونت علیه زنان از سوی سازمان دفاع از قربانیان خشونت ظهر دوشنبه برگزار شد. در این کارگاه دکتر جعفر بوالهری روانپزشک و رئیس دانشکده علوم رفتاری و سلامت روان از بالا بودن خشونت خانواده در کردستان خبر داد و گفت: در تحقیقات انجام شده میزان خشونت در میان خانواده‌های کردی به ۸۸ درصد می‌رسد که این خشونت‌ها علیه زنان است.

وی با بیان اینکه برخی از این خشونت‌ها برگرفته از فرهنگ‌های قومی و قبیله‌ است افزود: برخلاف تصور تهران نیز از جمله شهرهایی است که میزان خشونت هم در خانواده و هم علیه زنان بسیار زیاد است.

بوالهری از اهواز به عنوان خشن ترین شهر نام برد و گفت: در نوع خشونت شهر اهواز در مصداق‌های خشونت علیه زنان به عنوان خشن ترین شهر شناخته شده است. خشونت‌هایی که گاه منجر به قتل و یا نقص عضو می‌شود. رئیس انستیتو روانپزشکی تهران همچنین اشاره کرد که خشونت‌های منجر به قتل در میان مردان بسیار بیشتر از زنان است. وی ادامه داد: در بررسی‌ها و تحقیقات انجام شده ۸۰ تا ۹۰ درصد آقایان قربانی خشونت زنان و خیانت می‌شوند.

به گفته او تلاش‌ها از سوی تیم روانپزشکی ابتدا در موضوع بهداشت آغاز شد به این معنی که هر فردی که به مراکز درمانی مراجعه می‌کرد تحقیقات مربوط

به خشونت از آنها نیز انجام می‌شد اما در این میان یکی از مشکلات جدی ما عدم آگاهی کافی کارکنان بهداشت و سلامت راجع به خشونت بود که در برخی از استان‌ها همچون تهران، ایلام، کهگیلویه و بویراحمد آموزش‌های لازم را به شکل پایلوت آغاز کردیم.

وی با بیان اینکه غربالگری خشونت علیه زنان کار بزرگ اما در عین حال ساده است تصریح کرد: نخستین گام در مراکز درمانی و بهداشتی آن است در موضوع خشونت در خانواده یا زنان از خود آنها و خانواده‌هایشان سوال شود. این کنترل اولیه نقش بسزایی در ارتباط بین خشم و پر خاشاگری و کاهش آن دارد. وی ادامه داد: یکی از مشکلات جدی در بحث خشونت علیه زنان نبود آگاهی زنان نسبت به نوع خشونت‌ها است. بسیاری از زنان در واکنش به سوالاتی که ما از آنها می‌پرسیدیم معتقد بودند که هیچ خشونت‌ی آنها را تهدید نمی‌کند

برخی از آنها نیز تنگ زدن همسر را حق یک مرد نسبت به زن می‌دانند. تمامی این موارد باید شهر به شهر و روستا به روستا آموزش داده شود که آموزش‌های ما در گام نخست با پوستر و بروشور آغاز شد. بوالهری توضیح داد که قوه قضائیه و پلیس و همچنین سازمان بهزیستی همه با ما گفته اند که روانشناسان نقش قابل توجهی در کاهش خشونت علیه زنان دارند و حتی از ما خواسته اند آموزش و اقداماتی انجام شود که برای حل مشکلات خانوادگی نیازی به حضور پلیس و قوه قضائیه نباشد. در ادامه این کارگاه امیرحسین جلالی عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی با اعلام اینکه

طرح ملی شیوع خشونت در استان‌ها ۱۰ سال طول کشید، گفت: دامنه و پیامدهای منفی خشونت تنها به شخص خشونت دیده بر نمی‌گردد بلکه همه افراد خانواده و جامعه را در بر می‌گیرد. بر اساس اعلام سازمان جهانی بهداشت کاهش خشونت خانگی از

جمله اولویت‌ها است و کشورها باید برای آن برنامه داشته باشند. همچنین برنامه ریزی به معنی اختصاص بودجه، آموزش و افزایش آگاهی عمومی است.

وی با اشاره به تعریف خشونت در ابعاد جهانی تصریح کرد: تهدید، تمایل یا اقدام علیه خود یا دیگری، گروه یا جامعه که نتیجه اش آسیب جسمانی یا روانی برای فرد شود خشونت تلقی می‌شود. همچنین سازمان ملل هر نوع اعمال خشونت بر اساس جنسیت که منجر به آسیب جسمی و روانی زن و یا تهدید زن شود و یا آن که زن از استقلال و حقوق مادی و معنوی اش محروم شود، خشونت تلقی خواهد شد.

وی با اشاره به این که قربانی‌های خشونت تنها محدود به زن نمی‌شود ادامه داد: اما آمارهای جهانی بیشتر قربانیان خشونت را زن و کودک اعلام می‌کند.

این عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی به تحقیقات انجام شده در ایران اشاره کرد و گفت: خشونت‌های فیزیکی در ایران بیشتر شامل کودک‌ان و زنان می‌شود و مردها بیشتر قربانی خشونت‌های روانی می‌شوند به این معنی که زن مثلاً به آنها اجازه رفت و آمد با خانواده اش را نمی‌دهد. جلالی تصریح کرد: در تحقیق و طرح ملی که در سال ۸۳ در میان ۱۲ هزار و ۶۰۰ زن در ۲۸ مرکز استان انجام شد نشان داد که ۶۶٫۳ درصد از زنان از ابتدای زندگی درگیر خشونت هستند که از این میان ۱۰/۵ درصد خشونت‌های آنها بسیار شدید بوده است. در این تحقیقات ۵۳ درصد از زنان خشونت را در یک سال ابتدایی ازدواج تجربه کرده‌اند.

به گفته وی از میان زنان تحقیق شده ۲۸٫۲ درصد خشونت فیزیکی داشتند و ۱۹٫۲ درصد خشونت‌های فیزیکی آنها مربوط به یک سال اول بوده است. همچنین برخلاف تصور که میزان خشونت در سال اول میزان بعد از تولد فرزند و دوره بارداری باید کم باشد اما در

این زنان تحقیق شده خشونت در این دوره‌ها خارج از انتظار بوده است. نکته جالب توجه این است که این زنان همسر، خود، خانواده همسر و خانواده خود را از مهمترین عوامل خشونت عنوان می‌کردند.

جلالی به آمار سازمان جهانی بهداشت به خشونت علیه زنان اشاره کرد و گفت: در دنیا هر ۱۱ ثانیه یک زن مورد آزار قرار می‌گیرد و حتی بارداری نیز برای آنها مصونیت ندارد. در آمریکا ۳۳ تا ۳۵ درصد زنان مورد خشونت قرار می‌گیرند. وی یکی از دلایل افزایش خشونت علیه زنان را این گونه بیان کرد: خشونت امری پنهان است که حتی دولتمردان اجازه اشاعه آن را نمی‌دهند. وقتی زن با خشونت جنسی و تجاوز به ویژه در کشورهای آسیایی و جهان سوم مواجه می‌شود سکوت اختیار کرده و منزوی می‌شود، حتی در مواردی فرد تجاوز کننده با او ازدواج می‌کند که خشونت ناشی از تجاوز در زندگی پس از ازدواج شان تاثیر بسیار زیادی دارد.

وی درباره راهکارهای کاهش خشونت علیه زنان گفت: تجربه جهانی نشان داده است افرادی که برای کنترل سلامت جسمی خود به مراکز درمانی مراجعه می‌کنند باید مورد سوال درباره خشونت خود و یا خانواده قرار گیرند. این پرسش‌ها می‌تواند به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم باشد. البته تمام متخصصان مراکز درمانی نمی‌توانند راهنمایی برای زنان و کودکان باشند بلکه آنها باید تنها غربالگری کرده و زنان را به سمت مراکز تخصصی برای حل مشکلات شان راهنمایی کنند.

به گفته این عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی، کتک زدن، خفه کردن، کشیدن مو، سوزاندن، تهدید با هر نوع سلاح سرد و گرم، تجاوز و سیلی زدن مصداق‌های خشونت جسمی است. البته در این میان خشونت جنسی بین همسران که فرد به زور تن به رابطه جنسی می‌دهد هم منجر به خشونت جسمی و هم روحی می‌شود.